

РЕШЕНИЕ

№ 974

гр. Варна, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Камелия Василева

при участието на секретаря Елица Т. Трифонова
като разгледа докладваното от Камелия Василева Гражданско дело №
20233110109197 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.439, ал.1 ГПК от М. Й. Й. срещу
„ЕОСМ“ ЕООД за приемане на установено в отношенията между страните,
че ищцата не дължи на ответника сумите, обективирани в изпълнителен лист,
издаден въз основа на Заповед за изпълнение №**/17.11.**г. по ч.гр. д.
№***/**г. по описа на ВРС, както следва : 755.94 лева – главница по договор
за издаване на национална кредитна карта Райкарт №*** от 07.02.**г. и
Анекс №1/15.07.2010г., ведно със законната лихва от датата на подаване на
заявлението в съда 14.11.**г. до окончателно изплащане на задължението,
210.60 лева – договорна лихва за периода 10.08.2011г. до 09.06.**г.; 346.87
лева- наказателна лихва за периода 10.09.2011г. до 13.11.**г.; 126.27 лева –
разноски в заповедното производство, представляващи предмет на
образувано ИД №** по описа за **. на ЧСИ №712- Илиана Станчева, поради
погасяване по давност на правото на принудително изпълнение.

В исковата молба се излага, че въз основа на издадения изпълнителен
лист било образувано ИД №**/**г. по описа на ЧСИ №712- Илиана Станчева,
по което датата на последното изпълнително действие била 26.11.**г. по това
дело не била връчвана ПДИ на ищцата, нито били изплащани суми на
взискателя. Делото било прекратено на 04.02.**г., на основание чл.433, ал.1,
т.8 ГПК. На 14.07.2020г. кредиторът поискал присъединяването на ИЛ по ИД
№**/**. по описа на ЧСИ №712-Илиана Станчева. На 19.08.2020г. ПДИ била
връчана на ищцата. Вземането по кредита било придобито от „ЕОСМ“ЕООД
. Твърди се, че взискателят е поискал присъединяване на процесния ИЛ след
като е изтекъл петгодишния давностен срок и сумите по него са недължими.

В срока по чл.131 ГПК ответното дружество „ЕОСМ“ЕООД е депозирало отговор, в който е изразено становище за неоснователност на иска.

Излага се, че съгласно ТР №3/2020г. давност не е текла до 26.06.2015г. и дори и да се приеме, че действията по принудително изпълнение са предприети след настъпилата перемпция по изпълнителното дело, с поисканите принудителни действия давността е била надлежно прекъсната. Сочи се, че в периода, за който се твърди да е настъпила погасителната давност 26.06.2015г. – 14.07.2020г. попада обявеното извънредно положение, съгласно чл.3,ал.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение.

След присъединяване на вземането по ИД №**/**. били поискани принудителни способи от вискателя, с които давността била прекъсната.

Излагат се подробни правни съображения за неоснователността на иска.

Отправя се искане за отхвърляне на иска.

Съдът след като съобрази събраните по делото доказателства по реда на чл.235,ал.2 вр. чл. 12 ГПК, намира следното :

На 18.11.**г. в полза на „Райфайзенбанк /България/“ ЕАД е издаден изпълнителен лист по гр.д. №***/**г. по описа на ВРС въз основа на Заповед за изпълнение №**/17.11.**г. срещу ария Й. Й. за следните суми : 755.94 лева – главница по Договор за кредит от 07.02.**г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозирание на заявлението в съда 14.11.**г. до окончателното изплащане; редовна лихва в размер на 210.60 лева за периода 10.08.2011г. до 09.06.**г., наказателна лихва за забава в размер на 346.78 лева за периода 10.09.2011г. до 13.11.**г., както и разноси в размер на 126.27 лева.

Изискани са и са приложени по делото преписи от ИД №**/**. и №**/**г.

ИД №**/**г. е образувано по молба от 26.11.**г. и въз основа на изпълнителен лист по ч.гр.д. №***/**г. по описа на ВРС. На 01.12.**г. ЧСИ е изпратил искане до „**“ СД гр.Ямбол за връчване на ПДИ на М. Й. като служител/работник. С молба от 04.02.**г. вискателят е отправил искане до ЧСИ за извършване на справки в НОИ и БНБ , като в случай че са налице предпоставките за премиране на ИД същото да се прекрати и да се върне оригиналния ИЛ. На 05.02.**г. ЧСИ е уведомил вискателя, че изпълнителното производство е прекратено при дата на последно

изпълнително действие 26.11.**г. като няма връчени ПДИ и заповед за изпълнение.

На 15.07.2020г. вискателят е отправил искане за присъединяване на вземането на ИЛ, издаден на по гр.д. №***/**г. по описа на ВРС по ИД №**/**. ПДИ е връчена на длъжника М. Й. на 19.08.2020г. На 31.08.2020г. е постъпило възражение от длъжника срещу вземането с твърдението, че същото е погасено по давност. Последва изпратено запорно съобщение за запор на трудовото възнаграждение на длъжника до „**“ООД. На 18.08.2022г. по делото конституирано „ЕОСМ“ЕООД като вискател по делото поради прехвърляне на вземанията срещу длъжника с договор за цесия от 01.03.2022г. На 11.08.2022г. е постъпило искане от новия вискател за да се връчи запорно съобщение с платена такса.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи :

Ищецът оспорва вземането на ответника с възражението, че същото е погасено по давност.

Съдебноустановеното вземане се погасява с изтичане на пет години от влизане в сила на съответния съдебен акт съгласно чл.117, ал.2 ЗЗД, като давността се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение на вземането съгласно чл.116, б.”в” ЗЗД.

По делото се установява, че ответникът има вземане срещу ищеца по издаден изпълнителен лист въз основа на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК.

От данните по изпълнително дело №**/**. се установява, че заповедта за изпълнение е връчена за първи път на длъжника на 19.08.2020г. Самата ищца сочи, че преди тази дата заповед за изпълнение не ѝ е била връчена. С оглед на тези обстоятелства заповедта за изпълнение по чл.417 ГПК, въз основа на която е издаден процесния изпълнителен лист е влязла в законна сила след изтичане на срока за възражение по чл.414,ал.2 ГПК на 20.09.2020г.

Съобразно разпоредбата на чл.117,ал.2 ЗЗД срокът на новата давност на съдебно установено вземане е пет години и същата съгласно чл.116, б.”в” се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение. Несъстоятелни са твърденията на ищцата, че погасителната давност за

вземането започва да тече от датата на издаване на изпълнителния лист. Тази дата няма никакво отношение към института на погасителната давност.

Съгласно ППВС №3/18.11.1980г. образуването на изпълнителното производство прекъсва давността и по време на изпълнителното производство давност не тече. В т.10 от ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС е възприето различно разрешение - в изпълнителното производство давността се прекъсва с всяко действие по принудително изпълнение, като от момента на същото започва да тече нова давност, но давността не се спира. Отменено е ППВС №3/18.11.1980г. .

Съобразно ТР №3/28.03.2023г. по т.д. №3/2020г. ОСГТК на ВКС погасителната давност не тече докато трае изпълнителния процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК.

С Решение №**24.02.2021г. по гр.д. №**/2020г. на ВКС, IV г.о., е разяснено още, че перемпцията е без правно значение за давността. В тази връзка образуването и перемирането на ИД №**/**г. е ирелевантно по делото. Съгласно разясненията дадени в т.10 от мотивите на ТР №2/2015г., постановено по т.д. №2/**. на ОСГТК давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ : насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. В този смисъл е и решение №**24.02.2021г. по гр.д. №**/2020г. по описа на ВКС, IV г.о., в което е посочено, че в чл. 116, б. „в“ ЗЗД е изрично установено правилото, че давността се прекъсва с предприемането действия за принудително изпълнение. Същинско действие

за принудително изпълнение обаче може да предприеме само съдебният изпълнител (или друг орган на принудително изпълнение – публичен изпълнител, синдик, съд по несъстоятелността) и то прекъсва давността; но давността е свързана с поведението на кредитора – тя не се влияе от поведението на други лица. Затова ако искането от кредитора е направено своевременно, но изпълнителното действие не е предприето от надлежния орган преди изтичането на давностния срок, по причина, която не зависи от волята на кредитора, давността се счита прекъсната с искането.

Започналата да тече от датата на влизане в сила на заповедта за изпълнение давност 20.09.2020г. е била прекъсната с налагането на запор върху трудовото възнаграждение на ищцата, получавано от работодателя „**“СД, което е и последното предприето действие по изпълнението.

Всичко изложена налага извод, че започналата да тече на 20.09.2020г. погасителна давност за процесното вземане не е изтекла към датата на предявяване на иска 18.07.2023г.

С оглед изложеното съдът намира, че вземането на ответника по издадения ИЛ не е погасено по давност, поради и което предявеният иск е неоснователен и следва да се отхвърли.

По разноските :

Ответникът не е претендирал разноски.

Воден от горното съдът :

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Й. Й., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, кв.“Владислав Варненчик“ бл.**-**,аш.160 срещу „ЕОСМ“ ЕООД, ЕИК: *** със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Малинова долина“, ул.“***“ №**-** иск с правно основание чл.439 ГПК за приемане на установено в отношенията между страните, че ищцата не дължи на ответника

сумите, обективирани в изпълнителен лист, издаден въз основа на Заповед за изпълнение №**/17.11.**г. по ч.гр. д. №***/**г. по описа на ВРС, както следва : 755.94 лева – главница по договор за издаване на национална кредитна карта Райкарт №*** от 07.02.**г. и Анекс №1/15.07.2010г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда 14.11.**г. до окончателно изплащане на задължението, 210.60 лева – договорна лихва за периода 10.08.2011г. до 09.06.**г.; 346.87 лева- наказателна лихва за периода 10.09.2011г. до 13.11.**г.; 126.27 лева – разноси в заповедното производство, представляващи предмет на образувано ИД №** по описа за **. на ЧСИ №712- Илиана Станчева, поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Варненския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____